

Молодий комуніст

ІМ. ДІДЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 121 (1757)

ЧЕТВЕР, 11 жовтня 1973 року

Ціна 2 коп.

Кіровоградському обкому Компартії України Виконкому Кіровоградської обласної Ради депутатів трудящих

Дорогі товариші! Центральний Комітет Комуністичної партії України, Президія Верховної Ради УРСР, Рада Міністрів Української РСР з великим задоволенням повідомляють, що зобов'язання трудівників села України по продажу державі в 1973 році не менше 1 мільярда пудів зерна успішно виконано. Продаж хліба державі, зокрема, кукурудзи та рису, триває. Колгоспи і радгоспи вашої області засипали в засіки Батьківщини в рахунок українського мільярда 1197 тис. тонн хліба.

Сердечно поздоровляємо колгоспників, робітників радгоспів, механізаторів, спеціалістів сільськогосподарства, керівників колгоспів і радгоспів, партійні,

профспілкові і комсомольські організації, радянські і сільськогосподарські органи, вчених, працівників заготівельних і транспортних організацій, колективи промислових підприємств області з визначною трудовою перемогою.

Досягнуті успіхи стали можливими завдяки послідовному здійсненню виробленого нашою партією курсу на всебічну інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва, значній допомозі ЦК КПРС і союзного уряду, самовідданої праці хліборобів, всіх трудящих області, великій організаторській і політичній роботі партійних, профспілкових і комсомольських організацій, радянських і господарських органів.

Висловлюємо впевненість, що в

найближчий час область повністю виконає свої зобов'язання по продажу зерна державі, що колгоспники, робітники радгоспів, всі трудящі області під керівництвом партійних організацій успішно завершать поточний сільськогосподарський рік, зроблять все для того, щоб в наступному році на основі більш повного використання резервів, широкого впровадження передового досвіду досягти нових визначних успіхів у збільшенні виробництва і продажу державі зерна та інших продуктів сільського господарства, внесуть гідний вклад у здійснення розробленої ХХІV з'їздом КПРС програми дальшого соціально-економічного розвитку нашої країни.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ
РАДИ УРСР

РАДА МІНІСТРІВ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Відповідь—ударна праця

З великим піднесенням зустріли хлібороби колгоспу ім. Леніна Знаменського району звістку про успішне виконання зобов'язання — заachu державі мільярду пудів хліба. У цьому дарунку Батьківщини є частка самовідданої праці колгоспників с. Суботці. На польових станах тракторних бригад, на фермах відбу-

лася мітинги з нагоди цієї визначної події. М. Кіррар — ланковий механізованої ланки по вирощуванню зернової кукурудзи, С. Онуфрієв — бригадир тракторної бригади та інші механізатори у своїх виступах запевнили, що працюватимуть так, аби мільярд пудів зерна став для нашої республіки мінімальною нормою.

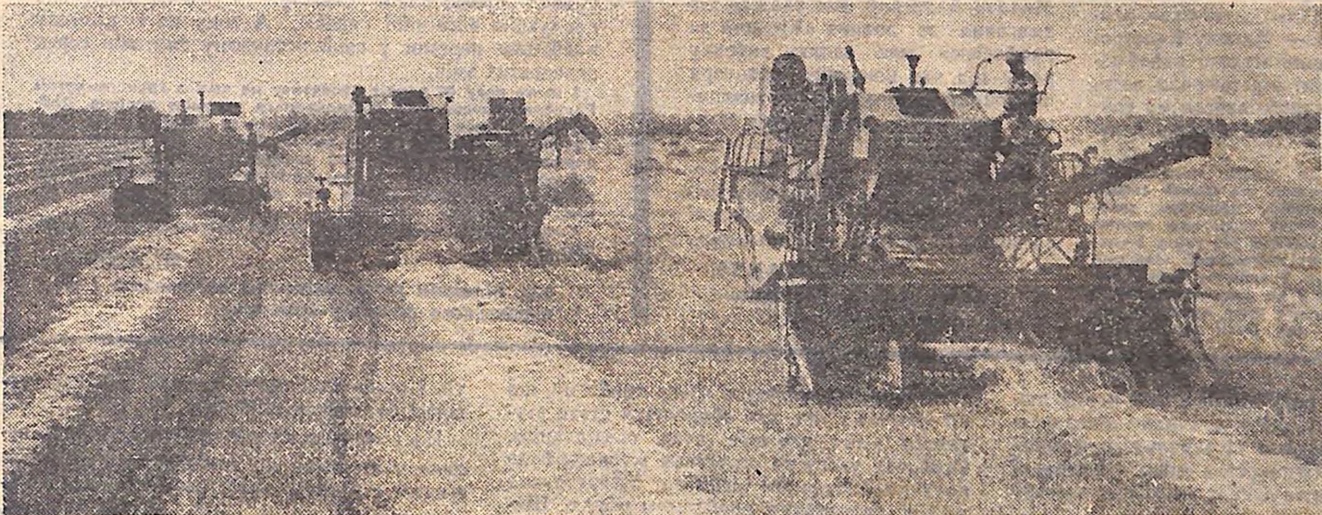
Такі ж мітинги відбулися в колгоспах «Україна», «Правда».

В. ФІЛІПОВ.

ІДЕ ЗЕРНО ВРОЖАЙНИХ ПІВ КІРОВОГРАДЩИНИ.

Український мільярд — в ньому частка нашої праці

І НАШЕ — В СУСПІЛЬНОМУ

Залюднена площа біля контори правління колгоспу «Україна» Гайворонського району виказувала якусь особливу подію. І ще з самого ранку 9 жовтня ширився усміх на обличчях сільських трудящих: мільярд є!

Дали мільярд! Наш мільярд!

Секретар партійної організації колгоспу П. А. Кропивницький сказав про це на мітингу.

— Наше теж там, товариші, зерно. Наших рук, бо свою частку ми перевищили, виконали план хлібоздачі на 120 процентів. Оце вродила щедра наша праця.

Уважно прислухались односельчани і до слів шанованого в колгоспі керівника тракторної бригади С. А. Довганя. А він сказав про механізаторів тепле слово, відзначив старання ланкового-кукурудзозвода Олександра Кривди, тракториста з механізованої ланки Леоніда Баранюка.

Тепер, коли виріс плід спільних зусиль українських хліборобів, трудівників «України» вже вели мову про будні майбутніх завдань, до яких зобов'язані кожного хліборобська частина.

А. НЕЧИТАЙЛО.

ЖИВУТЬ В СПЕЦГОСІ «ЖОВТЕНЬ» НОВОМІРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ (ФОТО ВГОРІ). БРИГАДИР КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ ЦЬОГО Ж СПЕЦГОСПУ ВАСИЛЬ ЛУЗАНІВСЬКИЙ (В ЦЕНТРІ) ШИРО РАДІЄ: ВРОЖАЙ ВИРОСЛИЛИ ДОРІДНИЙ. Фото В. КОВНАКА.

ПРИЄМНА звістка про те, що хлібороби республіки здали в засіки Батьківщини мільярд пудів зерна, не сходять із вуст механізаторів. Радісно усвідомлювати, що і наш комсомольсько-молодіжний колектив для здобуття перемоги вклав частку праці. Нинішнього року бригада з кожного гектара збрала по 44,4 центнера озимої пшениці, по

СЬОГОДНІ — РЕКОРД,

ЗАВТРА — НОРМА

86 центнерів зерна кукурудзи. За ударну працю тракторист комсомолець Віктор Валуїко нагороджений значком ЦК ВЛКСМ «Ударник-73», а комсомольсько-молодіжний колектив — грамотою райкому комсомолу.

Та ці результати — не межа. Успіх треба розвинути, орієнтує на наступний рік — 50-центисерії врожаї озимої пшениці, 100-центисерії — кукурудзи!

Нині комбайни ще не виїхали із загінок. Продовжуємо збирати кукурудзу, цукрові буряки. Та вже сьогодні думками переносимося у рік наступний. Хвилює питання про заходи, які сприятимуть підвищенню культури землеробства. Вже не перший рік у господарстві функціонує школа передового досвіду, яку очолює бригадир тракторної бригади кавалер ордена Леніна Степан Артемович Довгань. Усі члени нашого комсомольсько-молодіжного колективу, відвідуючи заняття, здобули необхідний для хлібороба досвід. Залюбки продовжимо освіту, аби оволодіти хліборобською майстерністю і наступного року виростити ще дорідніший урожай зернових культур.

В. РЯБЦУН,

тракторист, групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу «Україна» Гайворонського району.

Що його цікавить..

...Дівчата подивились на вітрину галантерейного магазину і засміялись.
— Гарні дівчата!.. От цікаво, про що вони думають?
І одразу, ніби й не звертав уваги на студенток, розгорнув газету та й до товариша:

— О, вірш Миколи Грибачова. Про Чилі.
Мовчки прикпівав поглядом до петитних рядків, а потім зачитав вголос останні:

И станет совесть
В строгом карауле,
И, знаком справедливого
конца,
Все, что они в других
пускали,
пули
Вернутся и ударят в их
сердца!

— Здорово сказано. Тоді з тривогою:
— Знаєш, вони вбили шістсот студентів. Без суду, як самі захотіли...

Хлопці порівняли з книгарню.
— Зайдемо, Толю!
— Ти ж гроші забув,

— Все одно зайдемо. Може є нова книжка Анатолія Калініна.

— А про Марка Безсмертного читав?

— Дочитую. Я три книжки разом дочитую. От закінчиться семестр. Зберу все, що написали великі письменники, і засяду. А тепер ніколи — через «Опір матеріалів»...

Увечері — нова пропозиція:

— Підемо в кіно. Про військових моряків. Мабуть, непогана кінокартина... Але чому про наших ровесників мало показують? Розповіли б, як, скажімо, Зуйков у двадцять

три роки начальником цеху став...

«Навчіть мене за тиждень...»

...На комсомольські збори прийшли і ветерани. Кадровий робітник Іван Костянтинович Круть, якому нещодавно присвоїли почесне звання «Майстра золоті руки», пропонував:
— Ми беремось вчити новачків. От хоч би Люду Рябкіну доручить мені. Ти, Анатолію Кузьмичу, — це він до токаря Іванова,

— візьми шефство над Валеркою Антиповим. За два-три місяці працюватимуть без пауз.

За три місяці... А Юрій пригадав, як був учнем у токаря Валентини Тарахтій. Тоді він приїхав у Кіровоград з Орловщини. У дядька гостював.

— Що робитимеш далі? В інститут збирасяш?

— Та ще не вирішив. От би на завод спробувати.

— Йди до нас, на «Укрсільгосптехніку». Там мотори ремонтують до тракторів.

І пішов.
— Навчіть мене за тиж-

день... Не дивуйтеся, я зможу.

І невдовзі самостійно стояв біля верстата. Хоч і невпевнено, але працював за особистим завданням.

Тепер уже третій розряд має. Доручили обробити 15 редукторів, а він здав 22. Вчора замість 30 ступиць приніс 40. Бо треба! Давали ж слово всім цехом: «П'ятиденку закінчувати за чотири дні». То хіба він гірший від Павла Самольотова чи Петра Човпана?

...До кінця обідньої пе-

рерви ще залишалось кілька хвилин. Вийшов з їдальні:
— Хлопці, є ідея. Польову дошку клеймують за окремою операцією. Що, як це в комплексі зробити? Інженери підрахували — буде тридцять тисяч карбованців економії.

Рекомендований першою зміною НАРИС

рери ще залишалось кілька хвилин. Вийшов з їдальні:

— Хлопці, є ідея. Польову дошку клеймують за окремою операцією. Що, як це в комплексі зробити? Інженери підрахували — буде тридцять тисяч карбованців економії.

«Куди подіти зарплату...»

Ні, він не думав у першу чергу про високий заробіток, коли завдання кожної зміни закінчував на одну-дві години раніше. Він хотів довести, що

ж купити? Не жаль і на дорогий, аби сподобався...

Цей дорогоцінний час...

Щось дні одноманітні. Робота в цеху, увечері — на лекції до інституту. А коли ходив на репетиції хору, було цікавіше. Тепер третій курс — важко, часу не вистає. А може не так продумав?...

...Хто сказав, що мекі не можна виконувати нормативи ГПО?

— У тебе ж довідка — нога травмована.

— Ну й що? Я не буду бігати. Зате стрілятиму. Давайте поміряємось, хто краще?

Підійшов до перекладчини.

— Раз, два, — рахують хлопці. — Десять... сімнадцять.

— Юрко Подколзін сімнадцять разів підтягнувся. Оце руки!

Сміється:
— А ви казали — травмований. Ще й побігати спробую.

Тоді ж вирішив: «Треба йти до Смольнянського. Хай знову залише у «барвінок». Співати в хорі — не зайва трата часу...»

«Мої друзі — хлопці робочі...»

Дивно якимось: всі похваляються, що в них імениті знайомі. Той знається з викладачем інституту, той вчора в майстерні художника був. Вітька хизується: «У мене дядько — конструктор, а чоловік старшої сестри — директор...» Може це й непогано. А його друзі — хлопці в робітничих блузах.

Тоді ж вирішив: «Треба йти до Смольнянського. Хай знову залише у «барвінок». Співати в хорі — не зайва трата часу...»

— Такому із задоволенням можна дати рекомендацію.

...А він сидить зі мною в кабінеті начальника цеху і ніяковіє:

— Хто це сказав, щоб про мене писали? У нас з орденами он скільки, з іменем. Хто це придумав?

— Всі!

— О, ще й фотографувати хочете... Та я ж на стадіон, — за десять хвилин перший тайм...

Вибіг на вулицю. Зупинився біля книгарні. «Заходити чи ні?.. Зайду, ще є час...»

— Мені б Хемінгуей...
М. ШЕВЧУК.
м. Кіровоград.

П'ятиріччя

ПОПУЛЯРНИМИ стали в системі «Сільгосптехніка» нашої області змагання з професійної майстерності. Другий рік виборюють звання першого умільця кращі слюсарі, токарі, ковалі, водії вантажних автомобілів, робітники мехзагонів районних об'єднань і відділень. Активну участь у цих змаганнях бере молодь.

УСПІШНЕ СХОДЖЕННЯ

ХТО КРАЩИЙ ФАХІВЕЦЬ?

Кращим слюсарем серед молодих на цьогорічному обласному конкурсі визнали Вячеслава Кононова з Новозархангельського райоб'єднання «Сільгосптехніка», кращим ковалем — Миколу Кадигроба із Компаніївського райоб'єднання. Хлопці відстоювали честь області на республіканському конкурсі — і привезли стрічки переможців.

Сходження до успіху молодих робітників тримається на міцній основі. Вячеславу Кононову, приміром, допомогли на конкурсах теоретичні знання — він студент-заочник III курсу Уманського технікуму механізації сільськогосподарства. У себе на роботі Вячеслав відомий і як рационалізатор. За вісім місяців цього року подав чотири раціоналізації, що були впроваджені

і дали економії на суму 1700 карбованців.

Не поступається перед Вячеславом у питаннях творчого пошуку і Микола Кадигроб. Він вважає, що змагання за звання «Кращий за професією» має велику виховну роль: під час поєдинків новатори виробництва допомагають товаришам оволодіти «секретами» майстерності.

На Всесоюзних змаганнях колективів системи «Сільгосптехніка» представники нашої області увійшли до десятки найсильніших.

М. ОСАДЧА,
інженер обласного об'єднання «Сільгосптехніка».

І ЗНОВ—УДАРНО!

Минулого сезону сальниківські цукровари вітали у своєму колективі народження комсомольсько-молодіжної змінки Галіни Чечельник. Вже перші кроки «всенародженої» показали, що не в її характері поступатися першій досвідченій — молодь постійно перевищувала виробничі завдання, догримувалася правил промислової санітарії та гігієни, випускала продукцію відмінної якості. А тому на її рахунок найбільше перемог у соціалістичному змаганні серед заводських змін.

І цього року 69 членів колективу на чолі з групкомсоргом Едуардом Рачинським відзначаються ударною працею. Добре потрудилися на підготовці заводу до нового сезону Віра Грабовська, Володимир Шеленгер, Василь Пастух, постійно перевищують норми молоді центрифужисти на чолі з Михайлом Журбою. Комсомольсько-молодіжний колектив зобов'язався переробити за рік 4350 тонн сирцю і пудати 2 тисячі тонн цукру.

Слово молоді тверде. Вона щодня підтверджує не ударною працею.

М. ЖУРБА,
зав. відділом комсомольських організацій Гайворонського райкому комсомолу.

Щасливої дороги, «Студенческий меридиан»!

У січні 1974 року вийде у світ повний щомісячний громадсько-політичний і літературно-художній журнал Центрального Комітету ВЛКСМ і Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР — «Студенческий меридиан».

В журналі широко і всебічно висвітлюватиметься життя, навчання і праця багатомільйонного заgonу радянського студент-

ства. В ньому знайдуть місце проблеми, що стосуються і тих, хто збирається стати студентом, і тих, хто вже став спеціалістом. Особливу увагу на сторінках журналу буде приділено питанням ідейного загартовування молоді, актуальним проблемам моралі. Широке відображення дістануть також науково-дослідна робота, питання побуту і відпочинку, спорту і художньої творчості студен-

тів і учнівської молоді, діяльність студентських будівельних загонів.

На сторінках студентського видання велике місце займуть матеріали, присвячені життю студентів країн соціалістичної співдружності, а також прогресивного студентства різних держав світу.

(ТАРС).

Кажуть, океан складається з дощових краплин. Це ж можна мовити і про метал — кожен кілограм металобрухту — це повні машини, верстати, комбайни, сівалки. Учні Мар'ївської восьмьрічної школи, що на Компаніївщині, можуть з гордістю сказати — в цьому є і їхня частка. Найактивніші збирачі — семикласники, де класним керівником працює Людмила Григорівна Смиченко, вже зараз зібрали тисячу триста кілограмів брухту замість запланованої тисячі, а робота ще не закінчена. Чекаємо нових повідомлень, друзі, про ваші перемоги, адже Батьківщині потрібен метал!

На фото: учні під час збору металолому.

Фото нашого позаштатного фотокореспондента

Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ПОЛІТИКА Сальвадора Альєнде КОРИСТУВАЛАСЬ ПІДТРИМКОЮ УСЬОГО НАРОДУ

Так заявив у розмові з кореспондентом АПН представник радикальної партії Чілі Карлос Х. Парра, який брав участь у Міжнародній конференції солідарності з народом Чілі, що відбулась у Хельсінкі.

— Сальвадор Альєнде був цілеспрямованим, послідовним у своїй політиці діячем. Цим принципом він залишався вірним до кінця, — говорить К. Х. Парра, який особисто знав С. Альєнде. — Вражало його вміння добиватись узгодженої лінії між представниками усіх партій, що входили до його уряду, який здійснював програму Народної єдності.

Політика Сальвадора Альєнде була спрямована на досягнення згоди у розробці і впровадженні у життя програми соціально-економічних змін у рамках співробітництва

усіх демократичних сил. За три роки перебування при владі уряд С. Альєнде добився суттєвих змін: була проведена земельна реформа, націоналізовані гірничо-рудна промисловість, банки, найважливіші галузі індустрії.

Необхідність цих акцій була очевидною. Тому їх із задоволенням зустріли трудящі як у промисловості, так і в сільському господарстві. Застосовані заходи дозволяли збільшити випуск продукції, поліпшити умови життя трудящих. Серія економічних труднощів, яка сталася після цього, була викликана діями реакції у країні, а також тиском з боку міжнародних фінансових кіл. Саме ці дії знизили ефективність застосованих урядом Народної єдності заходів.

Військова хунта, що представляє собою Хельсінкі.

крайньо правий, фашистський режим, обринула репресії проти народу Чілі. Убито багато прихильників уряду Народної єдності, заборонена діяльність усіх політичних партій, розпущений законодавчий орган країни — конгрес. Все це надто схоже на «класичні» дії нацистів у Німеччині.

Зрозуміло, що хунта прагне знищити завоювання уряду С. Альєнде. Особливо наочно це стаєржується об'явою хунти про дозвіл іноземних інвестицій у мінерально-рудну промисловість. Відомо, що закон, який забороняє іноземні капіталовкладення, був одностайно затверджений конгресом. Та хунта не рахується не тільки з політикою уряду Альєнде, але й з бажанням усієї нації, яка схвалює цю політику.

— Конференція в Хельсінкі, — заявив К. Х. Парра, — має важливе позитивне значення для підтримки боротьби народу Чілі, для розгортання руху солідарності, який росте і шириться в усьому світі.

В. МАРЄЄВ,
власкор АПН.

„Ми відстрілювались до останнього патрона“

«Я був у президентському палаці «Ла-Монедра» до кінця і залишив його лише після смерті президента. Ми не могли встояти проти танків...»

Ці слова належать 17-річному Луїсу Ренато Гонсалесу, одному з особистих секретарів президента Чілі Сальвадора Альєнде. Він воював з іншими захисниками «Ла-Монедри», коли на них пішли важкі «центуріони» військової хунти.

«Перші постріли, — розповідав Луїс кореспондентові агентства Рейтер, — почулись о дев'ятій годині ранку. Та справжній штурм почався близько пів на десяту. Альєнде дав наказ готуватись до бою. У нас була одна чи дві базуки, кулемети тридцятиго калібру і автомати. Незадовго до атаки усі солдати з охороною палацу залишили його. У «Ла-Монедра» залишилось близько 40—50 чоловік.

Нам було зрозуміло, що розраховувати на підтримку армії не можна.

Стрільниця тривала годину. Потім близько одинадцяти у кабінеті президента почулася телефонний дзвінок. Трубку взяв сам президент. Хунта пред'явила йому ультиматум: якщо він не залишить палацу протягом 20 хвилин, у дію буде пущена авіація, і від «Ла-Монедри» не залишиться каменя на камені.

«Мені нема про що говорити з бонгузама і зрадниками», — відповів Альєнде. Потім він зібрав усіх нас у залі Тосеса і сказав: «Я вирішив — я залишусь тут до кінця. Мені тільки що запропонували літак, щоб я залишив країну, я відмовився. Ця втеча була б такою ж низькою, як і зрада генералів, що мені її запропонували. Революції не потрібні даремні смерті, тому я прошу, щоб дев'ять жінок, які в серед нас, залишили палац... Можливо, це буде наш останній бій, та одночасно це буде і перша битва чілійської революції, оскільки віднині їй належить йти цим шляхом. Переговорна сторінка нашої історії. Наступна буде написана чілійським народом і всіма народами Латинської Америки».

Невдовзі після того почалась наліт винишувачів, які розстрілювали палац ракетами. Потім під прикриттям танків в атаку пішла піхота, озброєна беззаконно.

«Ми відстрілювались до останнього патрона», — згадував Луїс, — особисто я зробив того дня близько семи тисяч пострілів. Та ми не могли догоду втриматись перед танками і авіацією. Коли в «Ла-Монедра» змовили останні постріли, мені вдалось помітно вибратись з палацу. Потрапивши на вулицю Моранде, я впав і удав, що у мене припадок. Один з лікарів президента, який також був у палаці, сказав кларбінерам, що у мене припадок гепатиту. Вони повірили йому і відправили мене у військової госпіталь, як затриманого.

Втекти мені допоміг інший лікар, що симпатизував уряду Народної єдності.

Ми змогли проїхати цим шістьма військовими поїздами. Я сховався у будинку друга, на якого ми покладались. А через кілька днів рано-ранісінько, коли закінчився комуністський час, попрямував до мексиканського посольства...»

Луїсу пошастило. Незабаром після цього військова хунта повідомила всі посольства в Сантьяго, що чілійські громадяни більше не пускатимуть без перешкоди для отримання політичного притулку за кордоном.

Л. МАКАРОВ,
(АПН).

ПАРОЛЬ СОЛІДАРНІСТІ — ЧІЛІ

Товариш Роберто. Невисокий худорлявий юнак. Приїхав з Чілі вчитись до Москви шість років тому. Отримав тут освіту і вже збирався повертатись на батьківщину, коли в Чілі виник контрреволюційний заколот. Реакція, скинувши законний уряд Народної єдності, на чолі якого стояв мужній син свого народу президент Сальвадор Альєнде, перекроєє сьогодні життя в країні на старий зразок. Кованими чобітьми воєнщини розтоптани усі демократичні завоювання чілійських трудящих. Загинув на бойовому посту президент Сальвадор Альєнде. Тисячі прихильників блоку Народної єдності загинули або кинуті на нашивидкоруч створених концентраційних таборів.

— Навряд чи хто з моїх залишився живим, — говорить Роберто, — Батьки були прихильниками народного уряду. Батько, скромний інженер, став за ці роки керівником підприємства. А таку «карьеру» навряд чи вороги йому дарують. Не простять моїм рідним і то, що я вчився у Москві, хоч я і приїхав до СРСР ще до встановлення в Чілі прогресивної влади.

— А що особисто тобі дала нова влада?

— Я став чілійцем. І не лише я, а й усі прості трудящі, всі, хто хотів бачити свою країну справді демократичною і вільною від будь-якої іноземної залежності.

Важкий попереду шлях для Роберто. Спеціаліст з міжнародного права поїде на батьківщину боротись за відновлення законних прав трудящих. Його приклад підтримують і інші чілійські студенти, які навчаються в СРСР. Потрібно було побачити їх суворі і мужні

обличчя, потрібно було почути їх рішуче скандування: «Ми переможемо!», «Єдиний народ не може бути переможеним!», щоб переконатись у палкому бажанні бути на батьківщині, щоб перешкодити фашистській реакції. Я бачив їх обличчя, чув їх голоси і зрозумів, що не можна перемогти народ, який пізнав, що таке Воля.

Інтернаціональний мітинг солідарності молоді з боротьбою чілійського народу, що відбувся недавно у Москві, де я познайомився з товаришем Роберто, продемонстрував підтримку справедливої боротьби патріотів Чілі проти реакції. У залі зібрався представничий могод Європи, Латинської Америки, Азії і Африки, які навчаються в СРСР, радянські юнаки і дівчата. Усі виступаючи, чи то Фоханес Бейер з НДР, чи Франсіско Кастро з Домініканської Республіки, Лий Хонг Дінг з ДРВ, чи Сабах Яку з Ірану, палко закликали всю молоддь світу виступити на захист чілійських борців.

«Влітку я був у Чілі, — говорить командир інтернаціонального чілійсько-радянського будівельного загону Михайло Манзатула. — П'ятнадцять посланців Ленінського комсомолу разом із своїми чілійськими однолітцями проклали залізницю на одному з рудників. Потрібно було бачити, як працювали чілійці, щоб відчуті радість збільшеної праці. І тепер цих людей хочуть поставити на коліна. Реакція взялась за неможливе. Рано чи пізно народ Чілі підніме прапор Свободи над своєю батьківщиною. І потрібно нам усіма можливими засобами допомогти йому для досягнення цієї благородної мети. Сьогодні слово «Чілі» повинне стати паролем солідарності молоді...»

Ні, не самотні чілійські юнаки і дівчата, які зібрався в залі.

Л. МІЛОВАНОВ,
(АПН).

Сьогодні Міжнародний день пам'яті Сальвадора Альєнде, встановлений за пропозицією Всесвітньої Ради Миру

ГРОМАДСЬКІСТЬ УСЬОГО СВІТУ ВИСЛОВЛЮЄ СВОЮ СОЛІДАРНІСТЬ ІЗ ЧІЛІЙСЬКИМ НАРОДОМ І ГІРНОМУ ЗАСУДЖУЄ КРИВАВІ ЗЛОЧИНИ РЕАКЦІЙНИХ СИЛ ЧІЛІ.

НА ФОТО: МАСОВА ДЕМОНСТРАЦІЯ У ДРЕЗДЕНІ, (НДР).

Фото АПН.

МОЖЛИВО, буде написано багато статей, які скарпулюють по розповідатимуть про злочини чілійської військової хунти. Поки що в таємниці сам механізм підготовки змови генералів. І, звичайно, вони зроблять все можливе, щоб ця таємниця залишилась навіки.

Та до цього злочину він інший, значно більший за масштабами. Змова військових була тільки частиною, правда, останньою, вирішальною, значно ширшої змови, яка передувала подіям 11 вересня.

«Переворот у Чілі був поминучий через економічний хаос, у який кинув країну уряд Сальвадора Альєнде». Це слова абсолютної більшості статей буржуазних коментарів контрреволюційного заколоту в Чілі. Не знаю, чи брали участь у самому заколоті її пересліди, що знаходились за кордонами Чілі. Та у змові по створенню кризи в економіці Чілі їх участь — набагато більша. Це була міжнародна імперіалістична змова, в якій головну роль відіграли монополії США.

Всім відомі факти, що американські монополії почали економічну блокаду Чілі відразу після приходу до влади Альєнде. У березні минулого року мені показували пусті поля на складах запчастин для нафтової промисловості. Їх ставало з кожним днем більше і більше. Машини зупинились одна за одною. А запчастини, куплені і оплачені урядом Чілі, лежали на опечатаних складах в Нью-Йорку і, порушуючи всі закони торгівлі, не доставлялись у Чілі. Можна було купити запчастини в інших країнах. Та для цього потрібна валюта. Чілійська валюта — це міде. Американські мінерально-рудні компанії добились штучного зниження міжнародних цін на міде з 70 центів до 40 центів.

Мова йде, таким чином, про політико-економічну диверсію проти уряду Народної єдності в останні місяці перед переворотом.

Ось кілька свідчень, які я отримав у ЛІМІ. Бразильський журналіст Рудольф Раух, який працює кореспондентом журналу «Таймс»:

У той час, як вся країна страждала від нестачі продовольства, водії вантажних машин і службовці транспорту, на його погляд, були в незвичайно благополучному стані, незважаючи на довгий страйк транспорту. Незадовго до перероту я підідав групу страйкуючих робітників, які розташувались табором неподалік від Сантьяго. Я потрапив до них під час обіду: м'ясо, овочі, вино, м'ясні пироги. «Залиди у вас гроші на все це?» — запитав я однією. «Від ЦРУ!», — відповіли мені сміючись.

Перуанський публіцист Франсіско Монклоа (у розмові зі мною в ЛІМІ 22 вересня цього року):

«Не потрібно бути агентом 007, щоб розвідати, хто фінансував страйк, що передував перевороту. Досить проаналізувати ринок. Чорний ринок, — я маю на увазі. На чорному ринку в Сантьяго йшла спекуляція доларом. За 3—4 місяці до перевороту долар там продавався по ціні, яка в десять разів перевищувала офіційний курс. Та коли почався страйк транспортників, ціна долара на чорному ринку різко опала. Чілійський профспілковий діяч (ім'я якого я, із зрозумілих причин назвати не можу. У розмові зі мною в ЛІМІ 21 вересня ц. р.):

«...Врожай (1972—73 року був непоганим. Ми збрали 1 мільйон 200 тис. тонн пшениці — те, що планували. Щоб допомогти селянам, уряд призначив закупочну ціну на пшеницю 500 ескудо за центнер. Це на 60 процентів більше того, що пропонували раніше приватники. Селяни були залопотені. І ралтом, коли почалась закупочна кампанія (березень — квітень — травень — Г. Б.), несподівано з'явилися припатні закупщники, які пропонували селянам по тисячі ескудо за центнер. Ми почали з'ясувати, що це за люди. Виявилось, особи, у яких не могло бути таких грошей. Їх фінансували зі сторони, щоб скупити пшеницю. Скупити і знищити, скинути в море, спалити, отруїти, приховати...»

Приховати... У березні минулого року я був свідком того, як міністр економіки Недро Вускович приїхав в один із магазинів Сантьяго, що торгував шкільною формою. Поліції були порожніми. Міністр попросив поклонити господаря магазину. Той з'явився — лисуватий, невеликий на зріст.

— Де шкільна форма? — не підходящому тону, стомлено запитав Вускович.

— Немає, — розвів руками лисуватий.

— Вам же вчора заповіли.

— Пропали, — залепетав господар.

— Все?

— Майже все.

— Покажіть мені це «майже».

— Ви не маєте права! — зашепотів господар. — Я по-лодар магазину, а не ви.

Вускович дочекався, доки хазяїн викирчилось. Потім хотів щось сказати, та закашлявся. Нарешті, вимовив хрипко:

— Покажіть все ж...

Запанувала тиша. Хазяїн дивився з-під лоба, спохмурявши. Потім простягнув Вусковичу ключі, а сам кудись пішов. Управляючий магазином поїв Вусковича на склад. Там лежали на полицях в акуратних целофанових пакунках сотні костюмчиків для школярів. І стільки ж валізочок на підлозі.

Після перевороту Педро Вусковича, міністра економіки уряду Народної єдності, як кажуть, розстріляли одним з перших.

...Я розповів трошки про змову перед змовою для того, щоб на цьому фоні правдивіше читались слова про економічний хаос, в який «кинув Чілі уряд Альєнде».

Г. БОРОВИК,
спецкор АПН.

Ліма.

СПОРТИ СПОРТИ СПОРТИ

ВАЛЕРІЙ КРАСОВ — ВОЛОДАР ПРИЗУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

вєнь Анатолій Нікітін та олександрєць Сергій Моцний. Іван Лисак лїдрує в першому, другому колї. На третьому з ним рївняється Нікітін. Але пошкодження велосипєда на крутизні зупиняє його. І все ж він продовжує потїм боротьбу, залишається в числї лїдерів.

Уболївальники вїтають одного з наймолодших учасникїв велокросу — знам'яничанина Михайла Огороднїкова. Он вже чотири бїльш досвідчених спортсменї зїїшли з траси, а він вперто долає четверте коло. Невеликий на зрїст велосипєдист не пїдвїв свого тренера — успїшно досяг фїнїшу.

А Іван Лисак, який вєщодавно на чемпіонатї республїки серед школярїв був третїм призєром, показав найкращий результат — 12 кілометрїв подолав за 38 хвїлин і секунду. Другим був Олексїй Нікітін, третїм — Сергїй Моцний.

Найбїльшу кїлькїсть залїкових очок командою набрали представники Олександрїєської ДЮСШ № 1, і стали переможцями велокросу серед юнїорїв. Друге і третє мїсця подїлили велосипєдисти знам'янського «Локомотива» та Кїровоградської ДЮСШ № 2.

АЖЧЕ випробування чекало на спортсменїв, якї мали подолати 21-кілометрову трасу. Але кому ж, як не їм, майстрам, продемонструвати найвищу витривку і майстернїсть?

І спортсмени «Буревїсника», «Спартак», «Локомотива» стартують. Перед ними — узвишшя. Тут одразу не сидїти на велосипєдї — треба котити машину вперед себе, або пєсти на

плєчах. І майстри вириваються вперед. Всї чекали, що гонку очолить Владислав Гулак, дужий, натренований велосипєдист, на рахунок якого десятки перемог. Він і в минулї роки успїшно виступав у велокросї на приз «Молодого комунара». Та лїдером став Валерїй Красов, Інструктор по спорту станції Знам'янка. На першїсть республїки пїд час трєкової гонки він фїнїшував четвертим, виконав кандидатський норматив. На шосейнїй 10-кілометровїй гонцї команда Кїровоградщини, до складу якої входив і він, стала першим призєром України у своїй пїдгрупї. У цьому видї велоспорту він ще 8 рокїв тому став майстром спорту, у велокросї — теж майстерський норматив.

Отже, попереду — Красов. Гулак йшов третїм, поступившись студентою Кїровоградського пєдїнституту Олександрю Конякїну. Змїни лїдерїв так і не вїдбулось. Валерїй Красов фїнїшував першим з результатом 1 година і хвїлинна 2 секунди. Конякїн вїдстав на 2 хвїлини 28 секунд, Гулак — на 3 хвїлини 16 секунд.

Таким чином, майстер спорту СРСР знам'яничанин Валерїй Красов став володарем призу «Молодого комунара». Командою серед дорослих перемогли теж велосипєдисти Знам'янки.

Переможцїв велокросу нагороджено грамотами редакції, премїювано рїчною передплатою на газету «Молодий комунар».

М. ВІНЦЕВИЙ.

ЮНІОРИ НАСЛІДУЮТЬ МАЙСТРІВ

У Знам'янцї вїдбулися фїнальнї поєдинки обласного велокросу на приз «Молодого комунара».

ТРАСА була нєлегкою. Спортсмени повиннї були промчати вузькими звивистими стежками через схили глибокого яру, вигїрками і виярками через лїс. Юнїори мали подолати 12-кілометрову дистанцію, дорослї — 21-кілометрову.

Перед початком змагань, як і пїд час тренувань, першими наставниками юнїорїв стали провіднї спортсмени області — призєри обласних і республїканських поєдинкїв, майстри спорту.

Тренер знам'янського «Локомотива» Владислав Гулак познайомив юнїорїв з трасою, перевїрив кожну веломашину. — Щасливого фїнїшу!

СТАРТУЮТЬ 29 велосипєдистїв — вихованцїв ДЮСШ Кїровограда, Олександрїї, Знам'янської районної ради ДСТ «Локомотив», представники інших спортивних товариств. Одразу гонку очолюють спортсмени з номерами 100, 77, 4. Це знам'яничанин Іван Лисак, кїровоградський спартакї-

ФОТО В. КОВПАКА.

ЦІ РІВНІ І КРУТІ СТЕЖКИ...

СІМ М'ЯЧІВ У ВОРОТАХ

Саме стїльки голїв забито «Зїркою» у двох матчах з горлівським «Шахтарем» і «Хїміком» із Северодонецька. Лїше один м'яч пропущено. Така результативнїсть, (за якою, до речї, давно сумували уболївальники), — говорить про вєспєнену і активну гру команд.

Здається, що, звїльнившись вїд психологїчного тягаря голицьки за очками (адже твердо закрїпившись у середнїй таб-

лицї, «Зїрка» потрапила у вїдносно нейтральну позицію, коли двї — три сходинки вгору чи вниз принципово нічого не дїрїшуть), футболїсти заграли в своє задоволення і гра, як кажуть, — «спїшла». Обидва матї команди провєла з вїднесеннями, поз'явили хорошу технїку, тактичну осмисленїсть дїї і — що ранїше часто було причиною низької результативностї — взаєморозумїння гравцїв і окремих ланок.

В матчі з «Хїміком» було створєно чимало гострих моментїв бїля ворїт гостей за рахунок швидкостї нападоноцїв, безперервного атакуючого натиску господарїв поля, п'ять з них були реалїзованї.

Голи забивали у «Зїрки» — Дєйнега (2), Прутулїн (з одинадцятиметрового), Качей, Шелєст, у «Хїміка» — Петров.

М. СОМОВ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП, Кїровоград-50, вул. Луначарського, 30. Телефони: вїдповїдального секретаря та вїддїлу комсомольського мїття — 2-45-35, вїддїлу пропаганди, вїддїлу листїв і масової роботи — 2-45-36, вїддїлу вїєдськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вївторок, четвєр, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кїровоградського обкома ЛКСМУ, в. Кїровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управлїння у справах вїдавництва, полїграфїї і книжкової торгївлї, м. Кїровоград, вул. Глїнки, 2.

ВІЗИТНА КАРТКА МІСТА

Мїсто Новоукраїнка вїдоме далеко за межами нашої області. Нєщодавно Мїністерство зв'язку СРСР випустило конверт із зображенням Будинку культури «Овїлейний» — однієї з найкращих споруд

Новоукраїнки. Цїкавий архїтектурний комплекс стає «вїзитною картою» мїста. Автор конверта — художник Н. Черняєва.

Новий конверт, безсумнївно, заїкавить і фїлателїстїв. Він поповнить їх тематичнї колекції.

І. ВАКС, старшїй референт вїддїлу преси управлїння Всеосоюзної спїлки фїлателїстїв.

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ МК

ВІРА КУЗЬМИЧ з с. Вєлика Дрюкова Бобрїнецького району має велике бажання опанувати спецїальнїстю ветеринарної фєльдшєра. В лїстї до редакції вона просить повїдомити, якї учбовї заклади готують спецїалїстїв даного фаху, — Шановна Віро! Компанїє-

ський ветеринарний технїкум (сміт. Компанїївка, ветеринарний технїкум) готує ветеринарних фєльдшєрїв для роботи в колгоспах, радгоспах, ветеринарних лїкарнях, ветлабораторїях, м'ясокомбїнатах. Строї навчання — три роки шість мїсяцїв.

ЛЮДУ АНДРУЩЕНКО з села Вїтовнїк Олександрїєського району цїкавить адреса заочних курсїв стєнографїї. — Заочнї платнї курсї стєнографїї є у Москві. За вичєрпнїми довідками щодо умов навчання звертатись на адресу: м. Москва, пров. Хрустальний, 1.

11 ЧЕРВЕНЬ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. (М). 9.45 — Для школярїв. «Смїх, смїх, смїх, смїх». (М). 10.15 — «Люди на роздорїжжї». Телевїзїйний багатосерїйний художнїй фїльм. (ЧССР). 2-а серїя. (М). 11.15 — «Бїографїя двнастїї». Теленарис. (М). 11.45 — Кольорове телебачєння. «У свїтї тварин». (М.). 12.45 — Концерт. (М.). 16.10 — Виступ агїтбригади Хусьського Будинку культури. (Ужгород). 16.40 — «Росїєська мова». (М.). 17.25 — Для школярїв. Концертний зал телестудїї «Оралїко». (М). 18.00 — «Нєрада лїкаря». (Кїровоград). 18.10 — «Очевїдне — немєвїрне». (М.). 19.00 — «Лєнїнський унїверситєт мїльїонїв». (М.). 19.30 — Кольорове телебачєння. А. П. Чєхов. «В померах». Прем'єра телеспєктаклю. (М.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — Прем'єра телєвїзїйного багатосерїйного художнього фїльму «Люди на роздорїжжї». (ЧССР). 3-я серїя. (М.). 22.45 — Кольорове телебачєння. Спортивна програма. По закінченнї — новини. (М.).

12 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.40 — Для школярїв. Концертний зал телестудїї «Оралї». (М). 10.15 — «Люди на роздорїжжї». Телевїзїйний багатосерїйний художнїй фїльм. 3-я серїя. (ЧССР). (М). 11.30 — Музичнїй антракт. (К). 11.35 — «Шкїльний екран». Росїєська мова для учнїв 8 класу. «Як працювати над твором». (К). 12.05 — Художнїй фїльм «Нїна». (К). 16.25 — «На рисових жнїнах». (Хєрсон). 16.40 — Для дїтєй. «Будь сильним, будь спритним». (Львїв). 17.15 — Для школярїв. «Мова моя — друг мїй». (М). 18.00 — «Хронїка тижня». (Кїровоград). 18.10 — Кольорове телебачєння. Концерт лауреатїв конкурсу вїєської піснї. (ПНР). (М). 19.00 — «Свїт соціалїзму». (М). 19.45 — Прем'єра телєфїльму «Рїднїй дїм». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачєння. «Нумо, дїчата». (М). 22.40 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Чорноморськє» (Одєса) — «Нїстру» (Кїшїнїв). 2-й тайм. По закінченнї — новини. (М).

13 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачєння. «Гїмнастика для всїх». (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачєння. Для дїтєй. «В лїжковому магазинї». (М). 10.00 — Поезія. (М). 10.30 — Інтербачєння. Кольорове телебачєння. «Соловїний романс». Концерт. (М). 11.15 — «Для вас, батькї». (М). 11.45 — Кольорове телебачєння. «Жнїтї танцю». (М). 12.30 — «Актуальнї проблеми науки і культури». (М). 13.00 — «Кїнострічки минулих рокїв». (М). 14.30 — Телєнарис. (М). 15.00 — Кольорове телебачєння. «Музичнї зустрічї». (М). 15.30 — Кольорове телебачєння. Чемпіонат СРСР з хокея. «Динамо» (Москва) — «Торпедо» (Горькїй). 3-ї перїод. (М). 17.00 — Кольорове телебачєння. Програма мультфїльмїв. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «По концертних залах Москви». (М). 18.50 — Полїтичний оглядач газети «Правда» Ю. А. Жуков вїдповїдає на запитання глядачїв. (М). 19.35 — Едуардо де Фїліппо. «Людїна і джєнтльмен». Спєктакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продавчїня вистави. (М). 22.10 — Спїває В. Вуїчч. (М). 22.45 — «Найсильнїшї у свїтї». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Наша афїша. (К). 10.10 — М. Горькїй. «Ворог». Телєвїстєва. (К). 12.30 — «Інтєнсіфікація — головнїй резерв». (Ужгород). 13.00 — «Шляхами бойової слави». (Запорїжжя). 14.00 — Телєфїльм. «Гвардїївцї хлїбного поля». (К). 15.00 — Для дїтєй. Художнїй фїльм «Знайди мене, Лїонї». (К). 16.25 — Завтра — Всеосоюзнїй Дєнь працівникїв сїльського господарства. (К). 17.20 — «До свїтлої метї». Телєнарис. (Днїпропетровськ). 18.20 — «Орїєнтир». (Донєцьк). 19.00 — Інформаційна програма «Вїстї». (К). 19.45 — «Вїтнїзїно моя, неозора». (К). 20.45 — «На добранїч, дїтї!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художнїй фїльм «За все вїдповїдає». (К). 22.55 — Вєчїрнї новини. (К).